

МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

06.06.2017

НАКАЗ

201

м. Київ

№

Про затвердження Положення про службу військового духовенства (капеланську службу) у Державній спеціальній службі транспорту

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України

“27” грудня 2017 р.

за № 793/30661

Керівник реєструючого органу

підпис

Відповідно до Законів України «Про Державну спеціальну службу транспорту», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», «Про свободу совісті та релігійні організації», пункту 1 розпорядження Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 677-р «Про службу військового духовенства (капеланську службу) у Збройних Силах, Національній гвардії, Державній спеціальній службі транспорту та Державній прикордонній службі» та з метою організації діяльності військових священиків (капеланів) у Державній спеціальній службі транспорту

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про службу військового духовенства (капеланську службу) у Державній спеціальній службі транспорту, що додається.

2. Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту забезпечити:
подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію
до Міністерства юстиції України;
оприлюднення цього наказу на офіційному веб-сайті Міністерства
інфраструктури України.
3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра
Лавренюка Ю.Ф.

В. Омелян

Міністр

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства

інфраструктури України

«06 » вересня 2017 року № 201

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України

“27 ” вересня 2017 р.

за № 793/30664

Керівник реєструючого
органу

підпис

ПОЛОЖЕННЯ

про службу військового духовенства (капеланську службу) у Державній
спеціальній службі транспорту

I. Загальні положення

1. Це Положення визначає призначення, головні завдання, порядок діяльності, взаємодію, права і обов'язки посадових осіб служби військового духовенства (капеланства) Держспецтрансслужби, Адміністрації Держспецтрансслужби, військових священиків (капеланів), а також уповноважених від релігійних організацій, відповідальних за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби щодо реалізації особовим складом права на свободу світогляду і віросповідання.

2. Посадові особи служби військового духовенства (капеланства) Держспецтрансслужби, військові священики (капелани) у своїй діяльності керуються Конституцією України, законами України, указами Президента

України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 677 «Про службу військового духовенства (капеланську службу) у Збройних Силах, Національній гвардії, Державній спеціальній службі транспорту та Державній прикордонній службі» та іншими актами Кабінету Міністрів України, угодами про співробітництво між Держспецтрансслужбою та релігійними організаціями щодо релігійної опіки особового складу Держспецтрансслужби, наказами Міністерства інфраструктури України, Голови Адміністрації Держспецтрансслужби та цим Положенням.

3. Військові священики (капелани) - фізичні особи, запропоновані релігійними організаціями, які пройшли відбір і призначенні на посади працівників Держспецтрансслужби для задоволення релігійних потреб особового складу.

Військові священики (капелани) є цивільними особами, які зайняті виключно виконанням своїх духовних функцій.

4. Посадові особи служби військового духовенства (капеланства) Держспецтрансслужби (далі - СВД(К)) та військові священики (капелани) становлять службу військового духовенства (капеланську службу).

5. Діяльність посадових осіб СВД(К) та Адміністрації Держспецтрансслужби щодо задоволення релігійних потреб здійснюється, виходячи з таких принципів:

забезпечення конституційного права громадян на свободу світогляду і віросповідання;

добровільність участі військовослужбовців у богослужіннях, релігійних обрядах та інших заходах;

рівність всіх конфесій, віруючі яких проходять службу в Держспецтрансслужбі, щодо задоволення релігійних потреб віруючих;

невтручання військового командування у діяльність релігійних організацій;

повага, толерантне ставлення до віруючих та військових священиків (капеланів) усіх конфесій;

використання будівель та приміщень, які збудовані, відновлені чи пристосовані для здійснення культових потреб на території військових частин, з'єднань, кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби, навчального центру Держспецтрансслужби, на основі рівності представників усіх конфесій.

ІІ. Структура та функції служби військового духовенства (капеланської служби)

1. Структуру СВД(К) становлять:

у Адміністрації Держспецтрансслужби - начальник та інші посадові особи СВД(К);

у військових частинах, з'єднаннях, на кафедрі військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби, у навчальному центрі Держспецтрансслужби (далі – підрозділи Держспецтрансслужби) - військові священики (капелани).

2. Посадові особи СВД(К) призначаються зі складу військовослужбовців та включаються до штату Адміністрації Держспецтрансслужби. Вони організовують роботу з підготовки, забезпечення діяльності військових священиків (капеланів) та відповідають за дотримання прав особового складу щодо свободи світогляду і віросповідання, організацію міжконфесійної взаємодії та надання консультацій командуванню підрозділів Держспецтрансслужби із зазначених питань.

3. Посадові особи СВД(К) забезпечують взаємодію СВД(К) з Адміністрацією Держспецтрансслужби, військово- медичною службою,

релігійними та громадськими організаціями, відповідними органами Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, громадянами України.

4. Священнослужителі, рекомендовані релігійними організаціями на посади військових священиків (капеланів), не можуть бути посадовими особами СВД(К).

5. Основними напрямами діяльності посадових осіб СВД(К) є:

- забезпечення реалізації конституційного права особового складу та членів їх сімей на свободу світогляду та віросповідання;
- взаємодія зі структурами (посадовими особами) релігійних організацій, на які покладено завдання щодо забезпечення релігійних потреб військовослужбовців;
- організація задоволення потреби у військових священиках (капеланах);
- організація діяльності військових священиків (капеланів);
- надання консультацій посадовим особам Адміністрації Держспецтрансслужби, навчання командирів (начальників) методам роботи з військовими священиками (капеланами).

6. Основними завданнями посадових осіб СВД(К) відповідно до напрямів їх діяльності є:

- 1) сприяння реалізації конституційного права особового складу на свободу світогляду і віросповідання, а саме:
 - дотримання прав особового складу щодо задоволення їх релігійних потреб військовими священиками (капеланами);
 - сприяння консолідації віруючих військовослужбовців навколо ідеї державної незалежності, суверенітету, єдності та територіальної цілісності

України;

сприяння розвитку толерантних міжконфесійних відносин у військовому середовищі;

налагодження та підтримка партнерських стосунків у відносинах між Держспецтрансслужбою та релігійними організаціями;

участь у розробленні нормативно-правових актів щодо дотримання свободи світогляду і віросповідання особового складу, соціального захисту військових священиків (капеланів), фінансування діяльності капеланської служби, навчально-релігійних програм, проектів;

2) взаємодія зі структурами (посадовими особами) релігійних організацій, на які покладено завдання щодо забезпечення релігійних потреб військовослужбовців, а саме:

участь у підготовці угод про співробітництво між Адміністрацією Держспецтрансслужби та релігійними організаціями;

участь у розробленні стратегії розвитку капеланської служби в Держспецтрансслужбі;

розроблення критеріїв відбору кандидатів на посади військових священиків (капеланів);

співпраця з релігійними організаціями щодо надання кандидатур на посади військових священиків (капеланів) та дострокового відкликання священнослужителів, які не можуть виконувати обов'язки військових священиків (капеланів);

участь в організації спільних програм і релігійних заходів, паломництв;

організація вирішення конфліктних питань міжконфесійної взаємодії та порушень вимог цього Положення;

участь у розробленні військових ритуалів за участю різних релігійних організацій;

надання пропозицій щодо вирішення проблемних питань морально-психологічного стану особового складу Держспецтрансслужби;

взаємодія з релігійними, благодійними та громадськими організаціями щодо забезпечення військових священиків (капеланів) культовим майном;

співробітництво з органами військового капеланства збройних сил інших держав та міжнародними капеланськими організаціями;

3) організація задоволення потреби у військових священиках (капеланах), а саме:

моніторинг релігійної ситуації у підрозділах Держспецтрансслужби;

проведення опитувань щодо конфесійної прихильності віруючих військовослужбовців;

замовлення науково-дослідних робіт, соціологічних досліджень з питань задоволення релігійних потреб особового складу;

організація відбору кандидатів на посади військових священиків (капеланів);

координація навчання військових священиків (капеланів) основам військової справи, міжнародного гуманітарного права (права війни) та військової психології;

участь у розробленні навчальних програм, тренінгів тощо з підвищення кваліфікації військових священиків (капеланів);

прийняття на роботу військових священиків (капеланів) та розподіл їх по військових гарнізонах;

забезпечення належного рівня укомплектованості посад капеланської служби;

співпраця з кадровими службами з питань формування резерву військових священиків (капеланів);

4) організація забезпечення діяльності військових священиків (капеланів), а саме:

визначення потреб щодо відновлення, переобладнання, будівництва культових споруд для задоволення релігійних потреб особового складу;

участь у розробленні проектної документації будівництва культових споруд для задоволення релігійних потреб особового складу;

організація забезпечення польовими молитовними наметами;

організація спільногокористування культовими спорудами на територіях військових частин;

5) надання консультацій посадовим особам Адміністрації Держспецтрансслужби, навчання командирів (начальників) методам роботи з військовими священиками (капеланами), а саме:

участь у розробленні програм навчання та підвищення кваліфікації посадових осіб СВД(К) та кандидатів на зайняття посад військових священиків (капеланів);

підготовка аналітичних матеріалів для прийняття рішень керівництвом Держспецтрансслужби щодо організації капеланської служби, забезпечення свободи світогляду і віросповідання військовослужбовців;

розроблення методичних рекомендацій для командирів (начальників), їхніх заступників з морально-психологічного забезпечення щодо співробітництва з релігійними організаціями;

методичне забезпечення виховання у військовослужбовців Держспецтрансслужби міжконфесійної толерантності, взаємоповаги до віруючих інших релігій та конфесій.

7. На посадових осіб СВД(К) покладаються:

участь у заходах в межах компетенції з питань взаємодії між державними органами та релігійними організаціями;

участь у розробленні проектів нормативно-правових актів щодо забезпечення свободи світогляду і віросповідання особового складу;

розроблення проектів наказів Голови Адміністрації Держспецтрансслужби щодо організації діяльності військових священиків (капеланів);

підготовка проектів рішень керівництва Держспецтрансслужби щодо забезпечення релігійних потреб особового складу;

вивчення релігійної обстановки серед особового складу Держспецтрансслужби та її впливу на морально-психологічний стан особового складу;

подання запитів до керівництва релігійних організацій щодо надання кандидатів на посади військових священиків (капеланів);

відбір та облік військових священиків (капеланів);

організація навчання військових священиків (капеланів) основам військової справи, а також їх військово-гуманітарна та військово-психологічна підготовка;

сприяння функціонуванню культових споруд для задоволення релігійних потреб особового складу;

координація благодійних програм, які реалізуються Держспецтрансслужбою та передбачають розвиток і розподіл ресурсів для військових священиків (капеланів);

надання консультацій релігійним організаціям;

вирішення спірних питань міжконфесійних відносин;

організація науково-методичного забезпечення діяльності військових священиків (капеланів);

замовлення соціологічних опитувань щодо забезпечення реалізації права, свободи світогляду і віросповідання серед особового складу;

участь у підготовці резерву військових священиків (капеланів);

дотримання встановлених законодавством вимог щодо режиму секретності.

ІІІ. Функції уповноважених від релігійних організацій, відповідальних за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, старших військових священиків (капеланів) від релігійних організацій

1. Уповноважені від релігійних організацій, відповідальні за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, якщо це не суперечить внутрішнім правилам релігійної організації:

розробляють та погоджують правила взаємодії між Адміністрацією Держспецтрансслужби та структурним підрозділом (увовноваженим представником) релігійної організації, який відповідає за задоволення релігійних потреб військовослужбовців Держспецтрансслужби;

готують та організовують виконання програм та щорічних планів забезпечення реалізації права військовослужбовців Держспецтрансслужби на свободу совісті та віросповідання - віруючих своєї конфесії;

забезпечують відбір кандидатів на посади військових священиків (капеланів);

подають начальнику СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби інформацію про священнослужителів своєї релігійної організації, які є кандидатами для прийняття на роботу на посади військових священиків (капеланів);

подають кандидатури священнослужителів на посади військових священиків (капеланів);

визначають з числа військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації старшого військового священика (капелана) релігійної організації для Держспецтрансслужби;

готують клопотання про дострокове відкликання військових священиків (капеланів);

уживають заходів щодо недопущення міжконфесійної напруги в місцях служби військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації шляхом

налагодження діалогу та співпраці з військовими священиками (капеланами) інших релігійних організацій;

організовують духовну підготовку військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації;

організовують забезпечення військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації культовим майном, службою та духовною літературою;

готують клопотання перед Головою Адміністрації Держспецтрансслужби про нагородження (відзначення) військових священиків (капеланів);

організовують задоволення релігійних потреб особового складу силами своєї релігійної організації у підрозділах, де немає військових священиків (капеланів) їхньої релігійної організації;

подають начальнику СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби інформацію про священнослужителів своєї релігійної організації, які опікують військовослужбовців Держспецтрансслужби та членів їх сімей.

2. Для координації діяльності військових священиків (капеланів) уповноважений від релігійної організації, відповідальний за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, визначає серед військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації старшого військового священика (капелана).

Старший військовий священик (капелан) релігійної організації:

відповідає перед уповноваженим своєї релігійної організації за керівництво діяльністю військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації;

здійснює координацію діяльності військових священиків (капеланів) своєї релігійної організації та взаємодіє з посадовими особами СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби.

3. В умовах бойових дій старший військовий священик (капелан) може додатково визначатися в зоні проведення операції.

IV. Військові священики (капелани)

1. Основним призначенням військового священика (капелана) є задоволення релігійних потреб особового складу Держспецтрансслужби та членів їх сімей, зміцнення їх позитивних рис характеру та моральних цінностей.

2. Основними напрямами діяльності військового священика (капелана) є: задоволення релігійних потреб військовослужбовців; релігійно-освітня робота; душпастирська опіка військовослужбовців та членів їх сімей; соціально-доброчинна діяльність; задоволення релігійних потреб сімей військовослужбовців та ветеранів.

3. Основними завданнями військового священика (капелана) є: організація та проведення молитов, богослужінь, благословень, урочистих і поминальних заходів та інших релігійних обрядів і культів, пов'язаних із задоволенням релігійних потреб військовослужбовців, з урахуванням державних та релігійних свят; ознайомлення військовослужбовців з основами релігійного вчення; виховання у військовослужбовців високого патріотичного почуття та готовності до виконання завдань за призначенням на основі морального і духовного потенціалу релігійної та культурної спадщини українського народу; виховання у військовослужбовців толерантного ставлення до людей з іншим світоглядом та релігійними переконаннями; ознайомлення особового складу з історією національного, культурного та релігійного становлення української державності; допомога військовослужбовцям у розвитку їх особистих та колективних моральних якостей: братерства, мужності, хоробрості, відповідальності, поміркованості, жертовності, дисциплінованості, розсудливості;

налагодження партнерських відносин з представниками релігійних організацій різних конфесій, які діють у місцях дислокації військових частин;

забезпечення військовослужбовців релігійною атрибутикою, духовною літературою та іншими речами, потрібними для задоволення їхніх релігійних потреб;

участь у реабілітації військовослужбовців, які потребують психологічної допомоги;

надання всебічної душпастирської опіки та підтримки військовослужбовцям і членам їх сімей;

формування серед військовослужбовців братерських відносин на засадах принципів солідарності та гуманності.

4. Військовим священиком (капеланом) може бути громадянин України, який відповідає таким вимогам:

є священнослужителем релігійної організації, зареєстрованої в Україні;
має не менше ніж три роки досвіду діяльності священнослужителем;
рекомендований керівником релігійної організації або уповноваженим від релігійної організації, відповідальним за співробітництво з Держспецтрансслужбою, для здійснення служіння перед особового складу Держспецтрансслужби;

має духовну освіту;
володіє державною мовою.

5. Військовий священик (капелан) має право:

незалежно від релігійної приналежності сприяти реалізації прав особового складу на задоволення їхніх релігійних потреб;

здійснювати богослужіння та інші релігійні обряди для військовослужбовців;

проводити на добровільних засадах навчання основам віровчення своєї релігійної організації перед військовослужбовців;

надавати пропозиції командуванню військових частин щодо облаштування місце проведення молитов, богослужінь та інших релігійних обрядів;

звертатися з пропозиціями до командування з питань забезпечення отримання прав військовослужбовців на свободу совісті та віросповідання;

надавати рекомендації командуванню військових частин, брати участь у службових нарадах щодо забезпечення реалізації прав особового складу на задоволення їхніх релігійних потреб та змінення морально-психологічного стану військовослужбовців;

здійснювати духовне служіння серед членів сімей військовослужбовців;

за погодженням із командуванням військових частин брати участь у релігійних заходах, які проводяться за ініціативою уповноваженого релігійної організації, відповідального за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби;

організовувати благодійну допомогу малозабезпеченим сім'ям особового складу, хворим та госпіталізованим військовослужбовцям.

6. Військовий священик (капелан) зобов'язаний:

діяти відповідно до вимог Конституції України, чинного законодавства України та цього Положення;

належно виконувати покладені на нього обов'язки, дотримуватись трудової дисципліни;

узгоджувати з командуванням військових частин час та місце проведення богослужінь або інших релігійних заходів;

забезпечувати релігійну та духовну підтримку Держспецтрансслужби;

сприяти підтриманню в особового складу високого морального духу, забезпечувати релігійну, духовну та етичну підтримку особового складу Держспецтрансслужби;

брати участь у проведенні з особовим складом заходів, направлених на дотримання здорового способу життя, зміцнення військової дисципліни та попередження самогубств;

надавати командуванню військових частин методичну допомогу з питань релігії та її впливу на всі аспекти військової діяльності;

організовувати задоволення релігійних потреб або забезпечувати право військовослужбовця, який сповідує іншу релігію, на його особисту зустріч із священнослужителем своєї релігійної організації;

доброзичливо ставитися до всіх військовослужбовців незалежно від їхніх релігійних поглядів та уподобань і не примушувати до участі в релігійних обрядах (церемоніях);

толерантно ставитися до представників інших конфесій чи релігій, утримуватися від заяв чи дій, які можуть спровокувати релігійну неприязнь, нетерпимість, ворожнечу серед військовослужбовців;

співпрацювати з військовими священиками (капеланами) інших релігійних організацій для забезпечення релігійних потреб військовослужбовців та членів їхніх сімей;

не допускати міжконфесійних поділів та суперечок;

брати участь у роботі з утвердження пріоритетності високоморальних, гуманних норм, культури поведінки у взаєминах між військовослужбовцями;

дотримуватися норм режиму таємності та збереження державної таємниці відповідно до законодавства України;

дотримуватися конфіденційності щодо інформації, отриманої під час його служіння;

дотримуватися встановлених правил спільного використання культових споруд, майна та інших засобів для служіння;

не використовувати свій статус задля нанесення релігійної та моральної шкоди;

за наявності потреб забезпечувати (організовувати) здійснення релігійного обряду під час захоронення військовослужбовців;

мати постійний контакт з командуванням військових частин.

7. У своїй діяльності військовий священик (капелан) взаємодіє із органами морально-психологічного забезпечення, військово- медичною службою та військовими психологами, а під час бойових дій - додатково зі структурами (підрозділами), на які покладено функцію реєстрації інформації про захоронення, могили, урни з прахом.

8. В умовах особливого періоду, бойових дій та в інших непередбачуваних випадках військовий священик (капелан) забезпечує підтримку військовослужбовців, які перебувають у зоні проведення операції, за їх бажанням. При цьому релігійні потреби військовослужбовців, які не належать до його військової частини, мають задовольнятися, виходячи з наявності часу, ресурсів, можливостей бойової обстановки та наказів військового командування.

9. Військові священики (капелани):

взаємодіють з керівництвом своєї релігійної організації з питань, що стосуються релігійного життя, духовних і богослужбових практик, проповідництва, релігійної традиції і календаря, відносин з іншими релігійними організаціями;

користуються культовими спорудами на території військових частин.

10. У своїй діяльності військовий священик (капелан) повинен надавати перевагу індивідуальним формам роботи з особовим складом.

11. Військовий священик (капелан) не може бути залучений до чергувань, нарядів, виконання завдань за призначенням (бойових завдань), проведення службового розслідування та інших дій, не сумісних з його діяльністю.

12. З метою дотримання прав і свобод світогляду і віросповідання військовий священик (капелан) не може здійснювати свою діяльність за межами традицій, правил та переконань конфесії, до якої він належить.

13. Підготовка військових священиків (капеланів) забезпечується релігійними організаціями та Адміністрацією Держспецтрансслужби.

Кожна релігійна організація (конфесія) самостійно забезпечує загальну богословську підготовку кандидатів на посади військових священиків (капеланів) у відповідних духовних навчальних закладах.

Кандидати на посади військових священиків (капеланів), запропоновані релігійними організаціями, повинні пройти курс навчання за відповідними програмами, що включає основи військової справи, військово-гуманітарну та військово-психологічну підготовку.

Програму та строк підготовки військових священиків (капеланів) визначає Адміністрація Держспецтрансслужби.

14. Кількість посад військових священиків (капеланів) визначається пропорційно чисельності особового складу підрозділу:

350 - 700 осіб - 1 військовий священик (капелан);

701 - 1700 осіб - 2 військові священики (капелани);

1701 - 3000 осіб - 3 військові священики (капелани).

В окремих загонах (батальйонах) об'єднаного загону (бригади), які розташовуються на території одного військового гарнізону з управлінням об'єднаного загону (бригади), посада військового священика (капелана) вводиться в управлінні об'єднаного загону (бригади).

У разі якщо пункт постійної дислокації окремого загону (батальйону) об'єднаного загону (бригади) знаходиться на значній відстані від пункту постійної дислокації, де зосереджені інші окремі загони (батальйони) об'єднаного загону (бригади), то посада військового священика (капелана) може вводитись, навіть якщо чисельність особового складу окремого загону

(батальйону) менше 350 осіб, але в межах загальної кількості посад військових священиків (капеланів), яка визначена для об'єднаного загону (бригади) пропорційно чисельності особового складу.

У мирний час у окремих загонах (батальйонах), які знаходяться поза місцем дислокації військової частини, та в умовах особливого періоду в складі окремого загону (батальйону) може додатково вводитись ще одна посада військового священика (капелана), навіть якщо чисельність особового складу батальйону менше 350 осіб.

15. На посаду військового священика (капелана), яка вводиться у підрозділі (військовому гарнізоні) згідно з вимогами пункту 14 цього розділу, призначається представник тієї релігійної організації, погляди якої відповідно до опитування підтримує більшість особового складу.

При введенні у підрозділі (військовому гарнізоні) двох і більше посад військових священиків (капеланів), на них призначаються священнослужителі різних релігійних організацій, віруючі яких становлять більшість серед особового складу підрозділу.

У разі неспроможності релігійної організації підібрати кандидатури на посади військових священиків (капеланів) відповідно до вимог цього Положення, на ці посади можуть бути призначені представники інших церков (релігійних організацій), які офіційно зареєстровані в Україні та взаємодіють з Держспецтрансслужбою.

16. У підрозділах із загальною кількістю особового складу менше 350 осіб посадові особи СВД(К) разом з уповноваженими релігійних організацій, відповідальними за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, організовують задоволення релігійних потреб силами військових священиків (капеланів) інших підрозділів у межах своїх повноважень.

У такому разі військовий священик (капелан) повинен узгодити організаційні питання щодо проведення релігійних заходів з військовим командуванням цих підрозділів.

У підрозділах, де відсутні військові священики (капелани) однієї з релігійних організацій, уповноважені від релігійних організацій, відповідальні за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, організовують задоволення релігійних потреб особового складу силами місцевих священнослужителів своїх релігійних організацій. При цьому зазначені священнослужителі повинні відповідати вимогам до військових священиків (капеланів), визначеним у пункті 4 цього розділу.

17. Священнослужитель після призначення на посаду військового священика (капелана) підрозділу підписує трудовий договір.

18. Військові священики (капелани) взаємодіють з військовим командуванням з питань дотримання розпорядку дня військових підрозділів, організації та забезпечення своєї діяльності серед військовослужбовців, користування капітальними культовими спорудами на території військових частин.

19. На командирів військових частин покладаються:

- прийом на роботу та звільнення з роботи військових священиків (капеланів) згідно з вимогами законодавства України;
- сприяння діяльності військових священиків (капеланів) в межах компетенції;

залучення військових священиків (капеланів) до виконання завдань щодо підтримання високого рівня морально-психологічного стану особового складу через заходи душпастирської опіки;

забезпечення військових священиків (капеланів) службовим приміщенням (робочим місцем);

сприяння реалізації права військовослужбовців на задоволення релігійних потреб в установлений розпорядком дня час;

координація взаємодії між військовими священиками (капеланами) різних релігійних організацій;

сприяння спорудженню і обладнанню капітальних та мобільних (польових) культових споруд.

20. Культова будівля і майно, що знаходиться на території підрозділу, можуть надаватися в спільне користування військовим священикам (капеланам) для задоволення релігійних потреб військовослужбовців за їх згодою.

21. Прийняття на роботу (звільнення з роботи) військових священиків (капеланів) здійснюється відповідно до вимог законодавства України про працю.

V. Вирішення спірних питань міжконфесійних відносин та інформування щодо порушень вимог цього Положення

1. При виникненні проблемних питань міжконфесійних відносин між військовими священиками (капеланами) різних релігійних організацій вирішення таких питань має відбуватися шляхом консенсусу із залученням третьої сторони (за згодою).

У випадку неможливості досягти порозуміння командир військової частини в порядку підпорядкованості інформує про конфлікт начальника СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби.

Командир військової частини приймає рішення з цього питання з урахуванням пропозицій, поданих начальником СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби та уповноваженими від релігійних організацій, військові священики (капелани) яких є сторонами конфлікту.

2. При виникненні проблемних питань міжконфесійних відносин між військовим священиком (капеланом) однієї релігійної організації та військовослужбовцем або групою військовослужбовців Держспецтрансслужби, які сповідують інше релігійне (конфесійне) вчення, командир військової частини в порядку підпорядкованості інформує про конфлікт начальника СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби.

У такому випадку до вирішення ситуації обов'язково залучається уповноважений від релігійної організації, відповідальний за співробітництво з Адміністрацією Держспецтрансслужби, військовий священик (капелан) якої є однією зі сторін конфлікту.

3. За наявності фактів порушення військовим священиком (капеланом) вимог цього Положення інформація про це подається в порядку підпорядкованості до посадових осіб СВД(К) Адміністрації Держспецтрансслужби.

Начальник Управління кадової служби

В. Дзусенко